

Христосъ, кой то е истина свѣтлина, коа-то освѣтлава сѣкиго челоуѣка, на свѣтъ-а, показалъ намъ свѣтлинѣ-тѣ на свое-то лице.“ А като са свърши тази молитва, гласно запѣватъ пѣвцы-тѣ побѣднѣ-тѣ пѣснь светлыя Богородицы: „взбранной воеводѣ.“

Писмо 7.

Има ѳоще една молитва, за коя-то не смыхѣрѣвали, а та е прежде освѣщенна-та литургія, коа-то са слѣжи въ велики пости, и коа-то безъ сзмненіе ти е потърсила дѣшѣ-тѣ сѣзъской-тѣ дивни обичаи и молитвы.

Та е станала ѳоще въ първы-тѣ времена христіански; но свѣсѣмъ въ сегашный редъ ѣ тѣри свѣтый Григорій великій, папа римскій, въ шестото столѣтіе, ѳоще догдѣ не была църква-та раздѣлена. Тѣ са слѣжи въ средѣ и петѣкъ презъ велики пости. Тойзи постъ, кой-то знаменѣва онѣзи 40 дене, въ кои-то постилъ Христосъ, и кой то е приготвеніе за църковный. споманъ на негово-то страданіе, стари-тѣ христіани тѣи почитовахѣ, щото църковни-тѣ отцы ради сѣрдечно-то скорбеніе и сѣкрѣшенный дѣхъ не смѣлахѣ да свършватъ въ тѣзи тѣжны дене светчанѣ слѣжеѣ вожіѣ, освѣнъ въ сѣботѣ и въ недѣлѣ, а въ тѣзи два дена допѣстнахѣ да са слѣжи, зашто тѣ ни слѣжатъ за споманъ, какъ е Богъ створилъ свѣтъ-а, и какъ е